

ויהי בימי אחזשורוש הוא אחזשורוש המלך
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
בימים ההם כשבת המלך אחזשורוש על כסא
מלכות אשר בשושן הבירה בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס
ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו
את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
ימים רבים שמוצים ומאת יום ובמלואת הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בזיכרון גנת ביתן המלך זיכרון כרפס ותכלת אזוז
בזבלי בוש וארגמן על גלילי כסף ועמודי עש
משות זהב וכסף על רצפת בהט ועש ודר וסוזרת
והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת אין אנס
כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון
איש ואיש גם ושתי המלכה

עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך
אחזשורוש ביום השביעי כטוב לב המלך ביין
אמר למהומן בדתא זרבוטא בדתא ואבדתא זתר
וכרס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחזשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה
כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתי לבוא
בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך
מאד וזמתו בערה בו ויאמר

המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך
לפני כל ידעי דת ודין והקרוב אליו כרשנא שתר
אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת
שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה
במלכות כדת מה לעשות במלכה ושתי על
אשר לא עשתה את מאמר המלך אחזשורוש
ביד הסריסים ויאמר מומכן

לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה
ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים
אשר בכל מדינות המלך אחזשורוש כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן בעיניהן
באמר המלך אחזשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה לפניו ולא באה והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה
לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדת פרס

ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
הטובה ממנה וצשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן ויטב הדבר בעיני
המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן וישלח
ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר
בביתו ומדבר כלשון עמו

הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש
זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
גזר עליה ויאמרו לערי המלך משרתיו יבקשו
למלך לערות בתולות טובות מראה ויפקד המלך
פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל
לערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל
בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים
ונתון תמרקהן והלערה אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תחזת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך
ויעש כן

איש יהודי היה
בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי
בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים עם
הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל והי אמן את הדסה
היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והלערה
יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת והי בהשמע דבר המלך ודתו
ובהקבץ לערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר
הנשים ותיטב הלערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מצותה לתת לה ואת
שבע הלערות הראיות לתת לה מבית המלך
וישנה ואת לערותיה לטוב בית הנשים לא הגדה
אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה
אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר
ומה יעשה בה ובהגיע תר לערה ולערה לבוא
אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי מרוקהן
ששה חודשים בשמן המר וששה חודשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים ובוה הלערה באה אל
המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה
מבית הנשים עד בית המלך בערב היא באה

ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד
שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא
עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה
בשם ובהגיע תר אסתר בת אביחיל הד מרדכי
אשר לקחז לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה
דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר
הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראה
ותלקחז אסתר אל המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחודש העשירי הוא חודש שבט בשנת
שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם
כתר מלכות בראשה וימליכה תחזת ושתי ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה
אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד
המלך ובהקבץ בתולות שניות ומרדכי ישב בשער
המלך אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה
כאשר היתה באמנה אתו בימים

ההם ומרדכי וישב בשער המלך קצף בדתן ותרש
שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד
במלך אחשורוש ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר
דברי הימים לפני המלך

הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן
בן המדתא האגגי וישאהו וישם את כסאו מעל
כל השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר
בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן כי כן צוה
לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו
עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך ויהי באמרם אליו יום
ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא
המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
חמה ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי
הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את
כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם
מרדכי בחודש הראשון הוא חודש ניסן בשנת
שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא
הגורל לפני המן מיום ליום ומחודש לחודש שנים
עשר הוא חודש אדר

המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר

ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם
שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך
אין שוה להניחם אם על המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי
המלאכה להביא אל גנזי המלך ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגני
צרר היהודים ויאמר המלך להמן הכסף צתון
לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי
המלך בזדש הראשון בשלושה עשר יום בו
ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך
ואל הפוזות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי
עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו
בשם המלך אחשורש זכתב ונזותם בטבעת
המלך וזשלוז ספרים ביד הרצים אל כל מדינות
המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מצער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושכלם
לבוז פתשגן הכתב להצתן דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה הרצים
ישאו חזופים בדבר המלך והדת צתנה בשושן
הבירה והמלך והמן ישבו לשנות והעיר שושן
זבוכה ומרדכי ידע את כל אשר

זעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר וילעק זעקה גדולה ומרה ויבוא
עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר ישע לרבים ותבואינה צערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד
ותשלוז בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל ותקרא אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך אל מרדכי אל
רחוב העיר אשר לפני שער המלך ויגד לו מרדכי
את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר
המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם ואת
פתשגן כתב הדת אשר צתן בשושן להשמידם צתן
לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה
לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על
עמה ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי
ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי כל עבדי
המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל איש

ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וזיה ואני לא
נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום ויגידו
למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב
אל אסתר אל תדמי בצפוך להמלט בית המלך
מכל היהודים כי אם החרש תחרישי בעת הזאת
רוח והשלה יעמוד ליהודים ממהום אחר ואת
ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת
למלכות ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי כך
כזוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו
עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך
אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר
מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר ויהי
ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד
בחצר בית המלך הפנימית זכוח בית המלך והמלך
ישב על כסא מלכותו בבית המלכות זכוח פתוח
הבית ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת
בחצר גשמה זזן בעיניו ויושט המלך לאסתר את
שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע
בראש השרביט ויאמר לה המלך מה לך אסתר
המלכה ומה בקשתך עד זזי המלכות ויצתן לך
ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך
והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו ויאמר
המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר
ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה
אסתר ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה
שאלתך ויצתן לך ומה בקשתך עד זזי המלכות
ותעש ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי
אם משאתי זזן בעיני המלך ואם על המלך טוב
לדת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא
המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם
ומזור אעשה כדבר המלך ויצא המן ביום ההוא
שמזז וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא הם ולא זע ממנו וימלא המן על
מרדכי זזמה ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח
ויבא את אהביו ואת זרש אשתו ויספר להם המן
את כבוד עשרו ורב בציו ואת כל אשר גדלו
המלך ואת אשר גשאו על השרים ועבדי המלך
ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם
המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי

וגם למחזר אצו קרוא לה עם המלך וכל זה איננו
שזה לי בכל עת אשר אצו ראה את מרדכי
היהודי יושב בשער המלך ותאמר לו זרש
אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה זמשים אמה
ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא
עם המלך אל המשתה שמוז ויטב הדבר לפני
המז ויעש העץ בלילה

הוא נרדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר
הזכרות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך
וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתגא ותרש
שצו סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו
לשלוז יד במלך אחשורוש ויאמר המלך מה
נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי
המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר ויאמר המלך
מי בחצר והמז בא לחצר בית המלך החיצונה
לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר
הכין לו ויאמרו נערי המלך אליו הנה המז עמד
בחצר ויאמר המלך יבוא ויבוא המז ויאמר לו
המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויאמר המז בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר
יותר ממצי ויאמר המז אל המלך איש אשר
המלך חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר
לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך
ואשר נתן כתר מלכות בראשו ונתון הלבוש
והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים
והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו
והרכיבהו על הסוס ברזוב העיר וקראו לפניו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויאמר המלך להמז מהר קוז את הלבוש ואת
הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר
דברת ויקוז המז את הלבוש ואת הסוס וילבש
את מרדכי וירכיבהו ברזוב העיר ויקרא לפניו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וישב
מרדכי אל שער המלך והמז נדחף אל ביתו
אבל וחפוי ראש ויספר המז לזרש אשתו ולכל
אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו זכמיו וזרש
אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר הזלות
לנפול לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו
עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו
להביא את המז אל המשתה אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמז לשנת עם אסתר המלכה

ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין
מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד זמני המלכות ותעש ותען אסתר המלכה
ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על
המלך טוב תנתן לי צפשי בשאלתי ועמי בבקשתי
כי זמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולחבד ואלו
לעבדים ולשפלות זמכרנו הזרשתי כי אין היצר
שזה בצוק המלך ויאמר המלך

אזשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי
זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרע הזה והמן זבעת מלפני
המלך והמלכה והמלך קם בזכותו ממשתה היין
אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על צפשו מאסתר
המלכה כי ראה כי כלה אליו הרעה מאת המלך
והמלך שם מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן
זפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך
הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא
מפי המלך ופני המן חפו ויאמר זרבוזה אחזר מן
הסריסים לפני המלך גם הגה העץ אשר עשה המן
למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן
גבה זמשים אמה ויאמר המלך תלכו עליו ויתלו
את המן על העץ אשר הכין למרדכי וזמת המלך
שככה ביום ההוא נתן המלך

אזשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר
היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר
מה הוא לה ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על
בית המן ותוסף אסתר ותדבר לפני

המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחזן לו להעביר
את רעת המן האגני ואת מושבתו אשר חשב על
היהודים ויושב המלך לאסתר את שרביט הזהב
ותקם אסתר ותעמד לפני המלך ותאמר אם על
המלך טוב ואם מצאתי חן לפני וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים
מושבת המן בן המדתא האגני אשר כתב לחבד
את היהודים אשר בכל מדינות המלך כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה
אוכל וראיתי באבדן מולדתי ויאמר

המלך אזשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי
היהודי הגה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו
על העץ על אשר שלחו ידו ביהודיים ואתם
כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך

וזתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם
המלך וזזתום בטבעת המלך אין להשיב ויקראו
ספרי המלך בעת ההוא בזדש השלישי הוא
זדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל
אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפוזות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשון ואל היהודים ככתבם וכלשונם
ויכתב בשם המלך אחשורוש ויזתם בטבעת
המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי
הרכש האחשתרנים בני הרמכים אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד
על גפשמם להשמיד ולהרג ולאבד את כל זיל עם
ומדינה הצרים אתם טף וצשים ושללם לבוז ביום
אזד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא זדש אדר פתשגן
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם
מאיביהם הרצים רכבי הרכש האחשתרנים
ישאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה
בשושן הבירה ומרדכי יצא

מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחזר ועטרת
זהב גדולה ותכריך בוש וארגמן והעיר שושן
צלה ושמוזה ליהודים היתה אורה ושמוזה
וששן ויקר ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמוזה וששן
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
מתיהדים כי גפל פוזד היהודים עליהם ובשנים
עשר זדש הוא זדש אדר בשלושה עשר יום
בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום
אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם וזהפוך
הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם
גקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש
לא עמד לפניהם כי גפל פוזדם על כל העמים
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפוזות ועשי
המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי
גפל פוזד מרדכי עליהם כי גדול מרדכי בבית
המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש
מרדכי הולך וגדול ויכו היהודים בכל איביהם
מכת זרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם
ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

ואת	איש
ואת	פרשתא
ואת	דלפון
ואת	אספתא
ואת	פורתא
ואת	אדליא
ואת	ארידתא
ואת	פרמשתא
ואת	אריסי
ואת	ארידי
עשרת	וינתא

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו
ובבזה לא שלחו את ידם ביום ההוא בא
מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך
ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן
הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך ונתן לך ומה
בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר אם על
המלך טוב ינתן גם מזר ליהודים אשר
בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני
המן יתלו על העץ ויאמר המלך להעשות
כן ונתת דת בשושן ואת עשרת בני המן
תלו ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם
ביום ארבעה עשר לחודש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו
את ידם ושאר היהודים אשר במדינות
המלך נקהלו ועמד על נפשם וזו מאביהם
והרוג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף
ובבזה לא שלחו את ידם ביום שלושה
עשר לחודש אדר וזו בארבעה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמחה והיהודיים
אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו
ובארבעה עשר בו וזו בחמשה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמחה על כן
היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרוזות
עשים את יום ארבעה עשר לחודש
אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח
מנות איש לרעהו ויכתב מרדכי את
הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים
אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים לקים עליהם להיות

עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר
ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה
כימים אשר צונו בהם היהודים מאיביהם
והחודש אשר צהפך להם מיגון לשמוזה
ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי
משנה ושמוזה ומשלוז מצות איש לרעהו
ומתנות לאבינים וקבל היהודים את אשר
הזילו לעשות ואת אשר כתב מרדכי
אליהם כי המון בן המדתא האגני צרר
כל היהודים חשב על היהודים לאבדם
והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ
על כן קראו לימים האלה פורים על
שם הפור על כן על כל דברי האגרת
הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם
קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם
ועל כל הגוים עליהם ולא יעבור להיות
עשים את שני הימים האלה ככתבם
וכזמנם בכל שנה ושנה והימים האלה זכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם
לא יסוף מזרעם

אסתר המלכה בת אביזיל ומרדכי היהודי
את כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת
השנית וישלוז ספרים אל כל היהודים
אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות
אחשורוש דברי שלום ואמת לקים את ימי
הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר
קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות
וזעקתם ומאמר אסתר קים דברי הפרים
האלה וכתב בספר

המלך אחשורוש מס על הארץ ואיי הים וכל
מעשה תקפו וצורתו ופרשת גדלת מרדכי
אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס כי מרדכי
היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול
ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו
ודבר שלום לכל זרעו